

פטורין. דענין שיכה כל נפש אלמס כל הנפש ואין כאן מכה כל הנפש ופטורים ממתה. לר' יהודה בן בתירא חייב זה שקצונו בסיף מפני שקירב את מיתתו: בא שור. מועד: וקצונו בקנינו. ומת: פלוגתא דר' ישמעאל ורצנו. לענין כופר לר' ישמעאל דלמחר כופר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בזיוק שיימין משלם כופר אצל לרצנו דשיימין בזיוק האי לא הוה ליה דמיס ופטור: ונתקע באשה חייב בד' דברים. וכגון שפול ברוח מנזיה דהוה ליה קרוז למזיד: וצבימסו לא קנה. אע"פ ששנינו (בימות דף ג:) הלא על צימתו צין בשוגג צין צמוד קנה הני מילי היכא דנתכוין לצילת אשה אחרת אצל זה לא נתכוין לשום צילת הלכך לא קנה ואם חזר ועשה אחד מן האמין צה מלאמר פסלה עליו: ואם נתפסק. (ללאחרן) שהתמיל לנפול דנתכוין לנפול על האדם להנאתו: חייב אף על הפשת. אע"פ שלא נתכוין לשם צנת: על לבו ומת פטור. שהיה לו לסקקה: חייב. דהא ללא סלקקה סבר אמתעיניה ליה צדינא ויפרע ליה: כצט עליו. שתקפו שם עד שמת: חייב. דה"ק ליה אם תלצה קרע ושלם אצל פירש לו ע"מ פטור: עבדו כגופו דמי. ואם הניח אדם גחלת על לב עבדו פטור שהיה לו לעבד לסקקה: שורו כממונו. שאין צו דעת לסקקה ומיב:

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

כו.

בבש עליו כו'. צאלו הן הגשרפין (פנהדק דף עו: ושם) מפרש לרש"א נקט כצט לרבותא וסיפא נקט דחפו לרבותא: קרע בסותי חייב. תימה היכי מייתי ראייה דלמא שאני הכא שהיה לו להסיר הגחלת מעל צגדו מדנקט רבה על צגדו חייב מכלל דעל צצרו פטור והתם לקמן (דף צג:). תנן סמא את עיני אפי' על מנת לפטור חייב אלא ע"כ על צצרו פטור משום שהיה לו להסיר כמו צעל לבו ומת וי"ל דהא פשיטא ליה דמעל צצרו יסיר הגחלת ומעל צגדו לא חייש ולא איצטרך ללמתי ראייה אלא שלא תאמר כיון שמתה על צגדו והוא שותק א"כ דעתו הוה שיפטר דהא אשכחן אפי' צמזמה לקרוע דחייב:

הניח גחלת על לב עבדו כו'. כשצט כפשות ורצו עומד אצלו איירי כדפרישית לעיל (דף צב: ד"ה והיה) ומיירי שלא מת העבד אלא הווק ולהכי מספקא ליה שמת לא ימוש הרב לסקלו מפני שישלם לו דמי נזקו:

הדרן עלך ביצד הרגל

המניח. ואיבא נמי דקרו לחביתא. כדא ולבדא חביתא. תרוייהו זריכי שאם התנה לתת לו כד והקנה לו כסודר ונתמייב הלווק לתת דמיס יכול הלווק לומר לא אתן לך דמיס אם לא תתן לי חצית דקרי ליה לחציתא כדא לפי שהוא מוחזק ולא אזלינן צתר רוצא ואם התנה לתת לו חצית ונתן הלווק דמיס יכול לומר לכדא חציתא ולא אזלינן צתר רוצא ואומר ר"ת דאפי' רב דלמחר צפרק המוכר פירות (ב"ב דף צ"ג ושם ד"ה וליחוי) ולקמן בהפדה (דף מו.) הולכין צממון אחר הרוב גצי המוכר שור לחצירו ונמלא נגחן הכא מודה שיכול המוחזק לומר למזילא אע"פ שערבו מסייעך לא תזילא ממני ממון דקיס לי צנפשא' שאני מן המיעוט אצל צמזמא נגחן לא מזי אמר מוכר קיס לי צנפשא' שאתה מן המיעוט דזנינ לנכסמא דלדריצה יאמר הלווק למוכר אתה הטעמני דקיס לי צנפשא' שאני מן הרוב דזנינ לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא לי דמי צניתא דגרסי לפטרין לקמן צריש הפדה (שם) וצתמוכר פירות (ב"ב דף צ"ג ושם) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צתמוכר את הספינה (שם דף עו:) גבי מכר הצמד לא מכר הצקד דלית להו הדמיס

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

עין משפט
נר מצוה

קה א מיי פ"ח מהל' נקי ממון הלכה א סמג ע"פ ס: קב ב מיי פ"ב מהלכות יבוס הלכה ד סמג ע"פ ע' טושי"ע א"ע סימן קס"ט ע"פ א: קב ג מיי פ"ח מהלכות חובל ומזיק הלכה י סמג ע"פ ע' טושי"ע ח"מ סימן תכ"א ע"פ א: קב ד ה ר ז מיי שם הלכה י טושי"ע שם ספי"א: קב ח טושי"ע ח"מ ס' שפ"א ע"פ א וסימן מ"ח ספי"א י: קי ז מיי פ"ד מהלכות חובל ומזיק הלכה כז סמג ע"פ ע' טושי"ע שם: קיא י ב מיי פ"ג מהל' רוצח הלכה ט: קיב ל מיי פ"ה מהל' חובל ומזיק הלכה יא סמג ע"פ ע' טושי"ע ח"מ סימן שפ"א ע"פ א: קיג ז מיי שם פ"ד הלכה כז וע"פ נהשגות ובת"מ וצ"ח שהלחך סמג שם טושי"ע ח"מ סימן שפ"א ע"פ א וסימן מ"ח ספי"א י: א ב מיי פ"ג מהלכות נקי ממון הלכה ה סמג ע"פ סח טושי"ע ח"מ סימן מיב ע"פ א: ב מיי פ"ב מהלכות גולה ואפדה הלכה ה סמג ע"פ ע' טושי"ע ח"מ סימן רכ"ד ע"פ ה:

רבינו חננאל (המשך) ומת פטור. מאי טעמא היה לו להשליכה מעל לבו. הניח גחלת על בגד חבירו ונשרף חייב. אמ' רבא תרויהו חבירה. דהניא דחפו לתוך האור או לתוך המים ויכול לעלות משם ומת פטור. בגדו דהתן קרע את כסותו ושיבר את כרו חייב. ש"מ דאפי' אם אמ' לו קרע וקרע חייב. וכל שכן הרואה אותו שורף את בגדיו ולא הציל שחייב השורף בדיקון. לא אמרי' היה לו להציל ממונו אלא למויק אמרי' ליה לא היה לך להווק ממון חבירך ויכון דלדריצה יאמר הלווק למוכר אתה הטעמני דקיס לי צנפשא' שאני מן הרוב דזנינ לרדיא ול"מ ונחוי אי דמי כדא לי דמי צניתא דגרסי לפטרין לקמן צריש הפדה (שם) וצתמוכר פירות (ב"ב דף צ"ג ושם) וניחוי אי דמי רדיא לרדיא ושם אפרש צע"ה דלפילו לרצנו דפליגי אר' יהודה צתמוכר את הספינה (שם דף עו:) גבי מכר הצמד לא מכר הצקד דלית להו הדמיס

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין

המניח אדם הכד. ושצרה פטור. בגמרא (ע"פ) מפרש טעמא: ואם הווק צה. הנמקל: צעל הצציה חייב. מפרש בגמ' [שס]: גב' נצצרה כדו של זה נקורסו של זה פטור. ששנייה רשות להלך: פתח נחצית. דקמני זה צא נחציתו: וסיים צה. דקמני נצצרה כדו של זה כו': והליל אם הדצט לפופה. מפני שהדצט דמיו יקריס: שצרו. כשאר פועל ואין צעל הדצט משלם דמי היין: פתח צה. דקמני זה צא צה כדו של דצט וסיים נחצית דקמני נסדקה צנית של דצט: למקח וממכר. שצדי המוכר לתת לו איזה שירצה ואלפילו התנה עמו צנית דמשמע גדולה נתן לו כד שהיא קטנה: אין